

Sag T-46/89

Antonino Pitrone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — reorganisering af en tjenestegren —
midlertidigt ansat — placering som afløser for en tjenestemand«

Retten dom (Fjerde Afdeling) af 23. oktober 1990 579

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — ansættelse — ledig stilling — ansættelse af en midlertidigt ansat — bestemmelser der skal anvendes*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 4; ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte*)
2. *Tjenestemænd — placering — midlertidig placering — retsvirkninger*
3. *Tjenestemænd — organisering af tjenestegrenene — placering af personale — administrations skøn — grænser — tjenestens interesse — overholdelse af princippet om stillingernes ækvivalens — ansættelse af en midlertidigt ansat med henblik på besættelse af en fast stilling — lovlighed*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 5 og 7*)
4. *Tjenestemænd — placering — reorganisering af tjenestegrenene — overholdelse af princippet om stillingernes ækvivalens — rækkevidde*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 7*)
5. *Tjenestemænd — organisering af tjenestegrenene — beskyttelse af den berettigede forventning — betingelser*

6. *Tjenestemænd — placering — tjenestens interesse — hensyntagen til samtlige kvalifikationer hos hver tjenestemand*
7. *Tjenestemænd — søgsmål — anbringender — magtfordrejning — begreb*

1. Vedtægtens artikel 4, hvorefter enhver udnævnelse kun kan ske til en ledig stilling, og enhver ledig stilling skal bekendtgøres for personalet, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet, at stillingen skal besættes, finder kun anvendelse på stillinger, der beklædes af tjenestemænd i Fællesskaberne, men ikke på stillinger, der beklædes af midlertidigt ansatte.
4. Selv om en tjenestemand i henhold til vedtægten har et krav på at bibeholde den lønklasse, han har opnået, og på en stilling svarende til denne lønklasse, har han derimod intet krav på en bestemt stilling, idet forholdet tværtimod er det, at ansættelsesmyndigheden — ud fra tjenstlige hensyn — efter vedtægten har beføjelse til at placere tjenestemændene i de forskellige til rådighed stående stillinger, der svarer til deres lønklasse.

2. Den omstændighed, at der er truffet beslutning om, at en tjenestemand — midlertidigt — skal placeres i en anden stilling, indebærer ikke, at den pågældende har beholdt sin tidligere stilling.

Reglen om overensstemmelse mellem lønklasse og stilling, som især fremgår af vedtægtens artikel 7, indebærer i tilfælde af en ændring af en tjenestemands arbejde ikke, at der skal ske en sammenligning mellem hans nuværende og tidligere arbejde, men mellem hans nuværende arbejde og hans lønklasse i hierarkiet.

3. Med henblik på en effektiv tilrettelæggelse af arbejdet og en tilpasning af tjenestegrenenes organisation til ændrede behov råder Fællesskabets institutioner over vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til, hvorledes de ønsker at indrette deres tjenestegrene på grundlag af de opgaver, der påhviler dem, og med hensyn til placeringen af det personale, som de råder over, idet det dog er en forudsætning, at placeringen sker i tjenestens interesse og under iagttagelse af princippet om stillingernes ækvivalens.

Det er ikke tilstrækkeligt til, at en forholdsregel som led i en reorganisering af nogle tjenestegrene kan antages at tilsidesætte en tjenestemands rettigheder efter vedtægten — og dermed gøres til genstand for et søgsmål — at forholdsreglen indebærer en ændring eller endog en indskrænkning af vedkommendes arbejdsopgaver, idet det må kræves, at de tilbageblivende opgaver som helhed ligger klart under det niveau, der svarer til tjenestemandens lønklasse og stilling, når henset til deres beskaffenhed, betydning og omfang.

Ansættelsesmyndigheden kan navnlig ved besættelsen af en fast stilling ansætte en midlertidigt ansat, inden den foretager en endelig tjenestemandsudnævnelse.

5. En tjenestemand kan ikke med føje påberåbe sig, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, såfremt administrationen ikke har afgivet præcise løfter.

De vide skønsmæssige beføjelser, som Fællesskabernes institutioner råder over med hensyn til, hvorledes de vil indrette deres tjenestegrene, er til hinder for, at en forholdsregel som led i en reorganisering af nogle tjenestegrene i sig selv kan anses for at tilsidesætte de berørte tjenestemænds berettigede forventning.

6. Det ville stride mod tjenestens interesse, som tilsiger, at administrationen fuldt ud kan drage fordel af sine tjenestemænds og andre ansattes faglige erfaring, såfremt man begrænser de opgaver, en medarbejder overdrages, til de kvalifika-

tioner, på grundlag af hvilke vedkommende oprindeligt er blevet ansat.

7. Ved begrebet magtfordrejning forstås, at en administrativ myndighed har anvendt sine beføjelser til at fremme et andet formål end det, der ligger til grund for beføjelserne.

En beslutning kan kun anses for at udgøre magtfordrejning, når det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier må antages, at beslutningen er truffet for at forfølge andre formål end dem, der er angivet.

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

23. oktober 1990 *

I sag T-46/89,

Antonino Pitrone, tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Tervuren (Belgien), ved advokat Nicolas Decker, og med valgt adresse hos denne, 16, rue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Sergio Fabro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Claude Verbræken,

* Processprog: fransk.